

sidde og fordele de her penge. Og hvilken indflydelse får Folketinget reelt på, hvilke retningslinjer der bliver lavet af denne sukkerskålgruppe?

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Det står nu klart, at regeringen har kastet et kødben til SF, og det har de så bidt på.

Jeg er fuldstændig enig med socialministeren, når hun siger, at flere penge ikke automatisk giver bedre service. Det er jo herligt, at Socialdemokratiet også er kommet til den erkendelse – det kan måske være noget med regeringsansvaret, det skal jeg ikke sige noget om – og jeg er enig i, at penge ikke i sig selv gør det. Men jeg mener, at der er behov for, at vi under udvalgsbehandlingen får afdækket, hvordan de 250 mio. kr., som der kommer et ændringsforslag til finansloven om, skal bruges. Det mener jeg Folketinget må have krav på.

Men indholdet i forslaget her er der som sagt ikke de store problemer med.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 121: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov m.v. (Udvidelse af fædreorloven).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 3/12 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jan Petersen (S):

Da statsministeren den 7. oktober holdt sin åbningstale til Folketinget, sagde han bl.a.:

»Regeringen vil som bidrag til større ligestilling i ansvaret for småbørnene komme med forslag om en to ugers forlængelse af barselorloven for mænd.«

Her er så et lovforslag fra regeringen, der indfrier løftet. Det er et godt signal til kommende fædre, ja, faktisk også til dem, der er blevet fædre, siden lovforslaget blev fremsat, for vedtager vi det her lovforslag – og det tror jeg, vi gør, og jeg håber også, at det bliver med et bredt flertal – så siger vi til mændene, at det er i orden, at de tager et medansvar for deres børn, og vi deler ansvaret mellem fædre og mødre mere lige.

Jeg er ganske sikker på, at mange nybagte fædre vil benytte sig af adgangen til de ekstra 14 dages barselorlov, for vi oplever i disse år en voksende interesse blandt mænd for at påtage sig deres del af ansvaret for børnene. Det er vigtigt, at børn og fædre får tid sammen og også prøver at være alene sammen.

Socialforskningsinstituttet har faktisk interesseret sig for det her emne i flere undersøgelser, og det viser sig også i de undersøgelser, at der er en absolut positiv holdning til det. Der er ganske få procent fædre, der ikke er interesseret i sådan noget her, og det er ganske få af de fædre, der har prøvet det, som synes, det var en dårlig oplevelse. Der er over 90 pct. positive besvarelser på begge spørgsmål.

Man kan altså sige, at det er noget godt, vi har fat i, men er det nok? Der vil sikkert være mange, der siger, at det er det ikke, der skal mere til. Derfor synes jeg, det er vigtigt også at citere yderligere et par sætninger fra statsministerens åbningstale:

»Mange småbørnsfamilier har brug for en mindre stresset hverdag. Regeringen vil derfor opfordre arbejdsmarkedets parter til at drøfte en udvidelse af adgangen til deltidsarbejde for ansatte med små børn.«

Og lidt senere: »Regeringen vil med arbejdsmarkedets parter drøfte mulighederne for en smidiggørelse af børnepasningsorloven og drøfte en ændring af funktionærloven, så gravide får adgang til fuld løn under sygdom.«

Det, vi derfor er i gang med her med de citater, jeg har brugt, og med det forslag, vi behandler, er en proces, hvor vi prøver at til-